

Kort beskrifning om Sverige; jemte
charta och förskrift. =(Omsl.) S.
impr.=.

1824

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

Port Beck fönig om Sverige.

Sv. Saml.

Geogr. Sv.

Allm.

(C.)

1700-1828

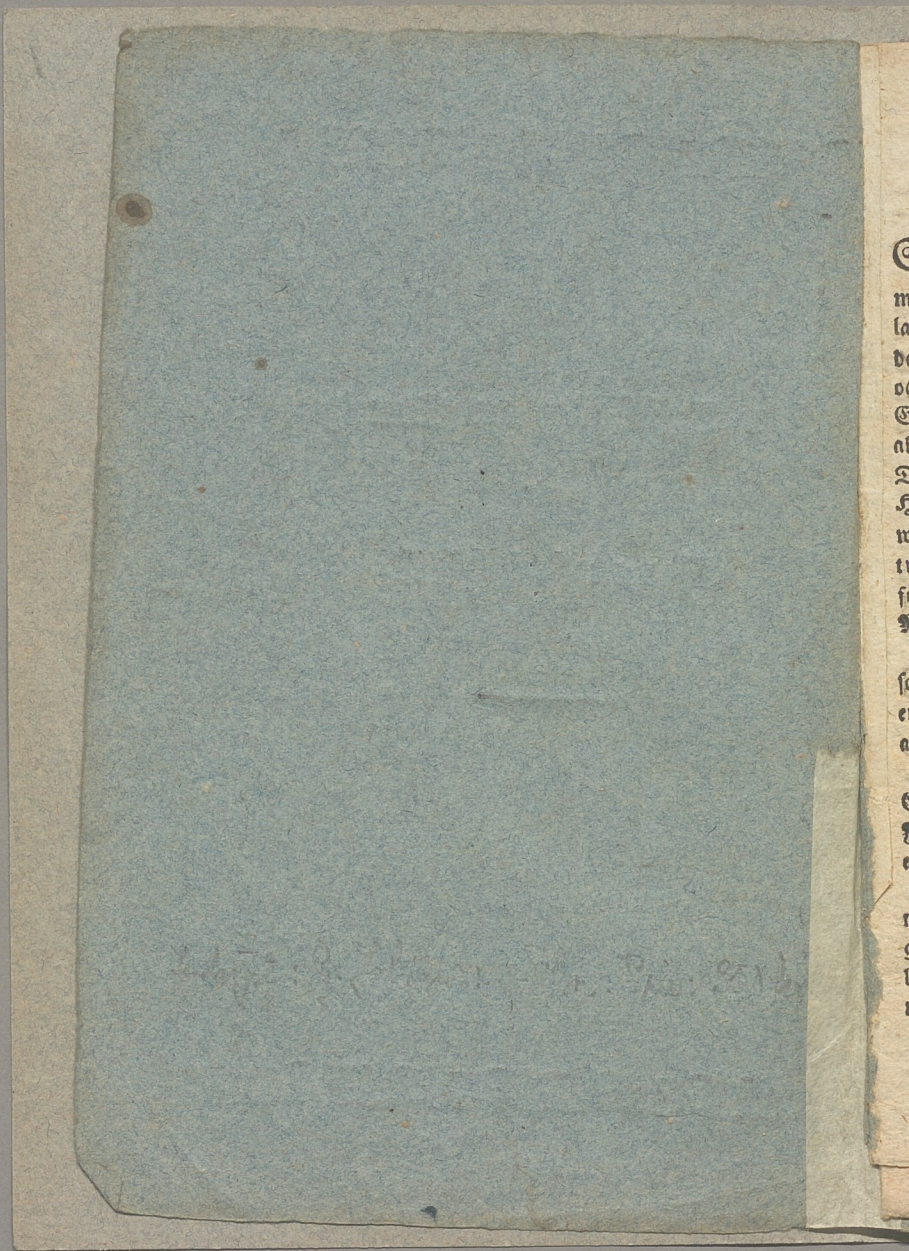
卷之五

Kort Beskrifning om Sverige;

jemte

Charta och Föreskrift.

u. o. o. d
[1820-tal]

Läsning,

innehåttande en kort Beskrifning om Eweriges
Kwarjente Starla och Fdrskrift finnes bifogad.

Solen, Månen och Stjernorna samt Jorden kallat man i allmänhet Himmelskroppar. De äro alla runda såsom klot och röra sig i Stora Werldsrymden uti kretsar, men, med en sådan ordning, att de, oaktadt deras oräkneliga antal, aldrig stöta tillsammans. En del af dem synas alltid i afseende på hwarandra i nästtaga samma läge och afstånd, och lysa med ett eget sken. Dessa kallas Fixstjernor. Andre åter äro mörka Himmelskroppar, hwälswa sig omkring Solen och blifwa af henne uplyste. Sådane kallas Planeter. Det tredje slaget består öfwen af mörka kroppar, hwilka äro följa någon Planet, rulla omkring honom, och kallas Månar.

Utom dese finnas såkallade Cometer eller Stjernor som hafwa ester sig en lång swans. De gå en del hastigare en del långsammare, och synas wid wiså tider, som ännu af oss ej kunnat fullkomligen bestämmas.

Jorden, hwarpå wi bo, hörer till Planeternas antal. Ehuru hon har i omkrets Tre Tusende Sjuhundra Femtio mil, är hon dock icke den största. Jupiter till exempel är Ett Tusende Trehundra gångor större.

Solen, hwaromkring Jorden och Tio andra Planeter röra sig, är En million Fyra hundra Tusende gångor större, än Jorden. Den synes likwäl ganska obetydlig för hennes ofanteliga afstånd af Tjorton millioner mil från oss.

2
Jordens Måne, som med ett så wackert sken up-
lyser våra mörka Winter-Nätter, är fyratio-Nio gån-
gor mindre än Jorden. Han synes ändå nästan så stor
som Solen, emedan hans afstand från oss är endast
Trettio fem Tusende Sexhundra Mil.

Utän af vår Jord består till Två tredie-delar
af Watten och en tredjedel af Land. De största
Wattnen som derpå finnas, kallas Oceaner eller Werlds-
haf och äro fyra, nemligen: Norra, Södra, Östra, och
Westra Oceanerne. Landet indelas uti Sex så kallade
Werldsdelar: Europa, Asien, Afrika, Norra Amerika,
Södra Amerika och Polynesien.

Vårt Fädernesland KonungaRiket Sverige, tillika
med KonungaRiket Norrige, är beläget i den Nord-
ligaste delen af Europa. Dese Riken omgifwas i Norr
af Norra Oceanen, i Söder af Östersjön och Cattegat,
i Öster af Bottniska Biken och Nyssland samt i Wester
af Nordsjön. De åtskillas genom en hög Bergsrygg
kallad Sewe-åsen, men styras nu, sedan år 1814, af
en gemensam Konung, som residerar i Sveriges
Hufwudstad Stockholm.

Sverige är indeladt i Fyra Hufwuddelar: Swealand,
Göthaland, Norrland och Lappland, Deruti finnas Åtta-
tio nio Städer, nemligen:

Uti Swealand: Stockholm, Upsala, Sregrund, Östham-
mar, Norrtelje, Siqtuna, Enköping, Warholm, Ny-
köping, Strängnäs, Ödertelje, Trosa, Mariestad, Fors-
hälla, Ekilstuna, Malmköping, Westerväs, Sala, Arboga,
Köping, Mora, Linde, Srebro, Åkersund, Carlstad,
Christinehamn, Filipstad, Östfarsstad, Falun, Hedemora,
Säter Gessle, Söderhamn, och Hudikswall.

Uti Götthaland: Linköping, Norrköping, Söderkö-
ping, Skeninge, Wadstena, Kalmar, Westerwif, Wim-
merby, Jönköping, Grånna, Ekessö, Weris, Borgholm,
Mariestad, Skara, Wenmersborg, Borås, Göttheborg,
Lidköpinga, Sköfde, Hjo, Falköping, Alingsås, Ulrice-
hamn, Ämål, Uddewalla, Kongålf, Marstrand, Ström-
stad, Halmstad, Laholm, Falkenberg, Warberg, Konge-
backa, Carlskrona, Carlshamn, Sölwitsborg, Christian-
stad, Engelholm, Cimbrishamn, Malmö, Lund, Lands-
krona, Helsingborg, Ystad, Skandér, Falsterbo, och Wisby.

I Norrland: Sundswall, Hernösand, Estersund,
Umeå, Uterö, Uleå, och Carl Johans Stad.

Uti Lappland finnes ingen Stad.

Märkwärdigast af desse Städer äro:

Stockholm, Rikets Hufvudstad och Säte för alla
Riks-Collegier:

Uppsala, Säte för Rikets ärkebiskop och förnämsta
Universtet;

Fahlun, hwarwid den största Koppargrufwan i
Riket är belägen;

Säfa, där den förnämsta Silfwer-grufwan fin-
nes;

Carlskrona, hwarest örlogsflottan är förlagd;

Lund, som är Säte för Rikets andra Universtet
samt

Göttheborg, Norrköping och Wesle, såsom
betydliga Handels Städer.

Detta Sverige har mycket länge warit bebodt.
Desse förste inbyggare woro troligen Lapparne, ett fred-
samt, men i högsta mätto ofunnit folk. De lefde
utan alla beqwämligheter uti sina Rik-kojor och födda

sig af Jagt och Fiske. Men omkring Ett Hundrade år före Christi Födelse ankommo Aarne, som utvandrade från deras eget land i Asien. Under anförande af en särdeles Elak och driftig man Sigge Fridulfs-son, genomtågade de en stor del af Östra Europa. Vid deras hitkomst, blefwo de af Inbyggarne med wälwilja emottagne. De nedfatte sig här i Landet och byggde den första Staden som de kallade, efter sin Härförare, Sig-tuna eller Sigges boning.

Deße Aarne tillbådo sedan sin anförare såsom Gud, under namn af Oden, woro redlige, uprigtige, trofaste, gästfrje, och wärderade Tapperheten högst bland alla bygder. De ansågo sig endast genom en krigisf död kunna winna lyckfallighet efter döden. Deras lynne war höjdt för konst, wettenskaper och krigsbragder, men de gamle Inbyggarna deremot woro råa och okunnige och ålskade ett stilla och måkligt lefnadsfätt. Här af följde att Aarne blefwo Landets beherrskare och nödgade Lapparne att flytta undan dem till Fjällbergen, der ännu ett ringa antal finnes qwar.

Sigge Fridulfs-sons eller Odens efterkommande woro flere hundrade år Regenter öfwer Sverige, Norr-ge och Dannemark. De gjorde sig fruktade i nästan hela Europa genom sina beständiga Wikingsfärder eller Härsfärder till sjö, derifrån de merändels återwände med rika byten. Den sista Ättlingen af Oden på Swenska Thronen war Ingjald Illråda. Han låtade till sig och upbrände största delen af de Fylkes- eller Små Konungar, som på den tiden regerade öfwer mindre Landskaper i Nifer. Till straff där för måste han slute

ligen upbränna sig self, af fruktan att Rymfligt be-
handlas af den segrande Ifwar Widfamme.

Ifwar och hans efterkommande besuto sedermånga
länge Swenska Thronen. En ibland dem wid namn
Olaf Skötkonung, antog först Christna läran. Hon
utbredde sig sedan, under Stenkilska, Swerkeriska och
Ericiska samt Folkunga Konunga ätterne, efter hand
bland hela Folket. Hedningarne gjorde likwäl derwid
mycket motstånd, emedan de älskade den gamla afguda-
läran. Med Christendomen mildrades folkets seder och
några förut okända konster och Wetenskapen infördes,
men Präster och Munkar begagnade sig af deras lätt-
trohet och förledde till sin fördel, Folket till Widsejelska.
Härigenom lyckades det dem att tillkänna sig ett så
stort wälde, att sjelfwa Konungarne icke wägade sätta
sig emot dem. De många Kloster som den tiden anlades,
utarmade landet och egendomarne delades småningom
emellan Klostrin, Kyrkorna och Adelen. Slutligen blef
Konung Håkan, som war den sista af Folkunga ätten,
drifwen härifrån och dog i sitt andra Rike Norrige.
Hans Gemål Margaretha ärfde nämnde Rike efter sin
Son och Danmark efter sin Fader samt waldes äfwen
till Drottning öfwer Sverige. På sådant sätt kommo
oförtänkt dessa trenne Riken att styras af en gemensam
Regent. Detta behagade så wäl att, wid den så kallade
Calmare Unionen år 1397, beslöts ett beständigt for-
farande deraf. Du steg Sveriges elände till sin högd;
ty Regenterne och deras Höfdingar, som merändels till-
fattes utan Swenska Folkets samtycke, plågade och
förtröckte landet. Engelbrekt, Duke, Carl Knutson
Bonde och Sturarne anwände wäl på särfilde tider och
ofta med god framgång alla sina krafter att till intet

Höra Danska öfret, men förmådde dock aldrig att rått af-
 studda det. Den sista Sturen blef af Danska Konun-
 gen Christian öfvervunnen och slagen. Christian satta-
 de nu det rysliga och ur Swenska Folkets minne
 outplånliga beslut, att på en gång utrota Swenska Adeln,
 som war hans enda hufvudsakliga motstånd. I sådant
 ändamål lät han, åtta dagar efter sin aslagda Konungaed,
 på Stockholms Stortorg halsbugga nittio fyra personer.

Gustaf Ericson Wasa, en Swensk ädling, som
 blifwit af Christian på förrådsket sät till Dansk fången-
 skap bortförd, befriade sig från Tyrannens fjättrar och
 upstod såsom sitt Fosterlands befriare. Det lyckades
 denne store man att, efter många favor, med Dalkar-
 larnes och Norrlänningarnes biträde, fördrifwa Chri-
 stian med sin Hår från Stockholm och att helt och
 hållet förjaga de fringspridda Danska hoparne. Af tack-
 samhet och af behof blef Gustaf enhälligt wald till
 Riksföreståndare år 1521 och till Swea Rikes Konung
 år 1523. Genom en owanlig klofhet, rådighet och kraft
 uti alla sina företag, förstod han att lätta de bördor,
 som nedtryckte hans undersåtare. Han inskränkte Prä-
 sternas wälde och insörde den utaf Doctor Martin Lu-
 ther från widspelsse renade Christna läran. Han satte
 ordning i penninge-wäsendet, uphjelpste handeln, åter-
 bruket m. m.

Gustafs Son och efterträdare Eric XIV wille
 wäl utrota det onda, som Fadren icke hunnit att af-
 stäffa och i synnerhet inskränka den regeringslösa
 Adels magt; Men egande ett swagt mistänksame
 och hästigt lunne, saknade han den skarpsynthet i sina
 planer, som wor nödwändig att inse och motverka de
 tänker, hwilka Adeln och hans Broder Johan tillställ-
 de emot honom. Han blef ock ett olyckligt offer för Johans
 regerings-lystnad och hämd, som grundade sig på en

rättwis, men oförsköttigt werkstald arestering, hwilken Johan i sora år måst uthårda.

Denne Johan III upsteg således på Swenska Thronen. Hans Regering under en tid af Tjugusyra år bewittnar grymhet emot sin assatta och fångslade Broder Eric, yppighet i Hofhållningen och ett klanderwårdt bemödande att, på sin Polska Gemåls Catharina Jagellonicas intalan, åter införa i Swerige Catholska Låran. Wid hans död öfverslyttades Swenska Kronan på hans Son

Ronung Sigismund. Huswuddragen af denne Regents åttåriga Regering äro, att han, som blifwit upfostrad i Catholska låran och wald till Ronung i Polen, sökte att göra sitt ärfda Swerige till ett lydrike under Polen och att utrota den af sin wördade Farfar Gustaf I införda Lutherska låran. Dese hans bemöddanden motarbetades kraftigt af folket, under ledning af hans Farbroder, och förorsakade, att hans undersåtare, ledsne wid en partisfull och orolig Regering, uppsade honom sluteligen tro och lydnad.

Efter honom intogs Thronen af nämnde hans Farbroder Ronung Carl IX. Denne store Regent rättfärdigade folkets wäntan wid hans antråde till Regeringen. Genom stränghet och rättwisa kunde han återställa enigheten emellan de, under de trenne föregångne Regenterne, upkomne partier ibland den oroliga och härsklystna Adeln. Religionsens fortgång och helgd war hans ögnamärke; men oaktadt hans flere goda och nyttiga Inrättningar och hans trena kärlek för land och folk, undgick han likwål icke många öwänner bland adeln. Wid slutet af hans korta, men kraftfulla regering, lämnades Riket i afseende och wälfånd, ehuru i krig med Ryssland, Polen och Danmark.

Hans Son Gustaf II Adolph, en bland Sveriges första Regenter och Tysklands Befriare, hvilken med all rätt förvärfvat sig namnet *Den Store*, efterträdde honom i Riksstyrelsen. Från sin spådaste barndom njöt han den omsorgsfullaste upfostran, hvarigenom hans gynnade naturanlag tidigt utvecklades. Nedan wid sitt sjuttonde år styrde han Riks-angelägenheterna, upträdde i Rådet och i spetsen för sin Hår, lydde såsom Soldat, underhandlade såsom Minister och befallte såsom Konung. Han blef wid aderton års ålder förklarad myndig. Gustafs skarpa blick igenkände i Axel Oxenstierna den man, som war wärdig hans förtroende, och denne rättfärdigade ock sin Konungs wäl, så wäl under Gustafs hjeltomodiga Regering, som ock sedermera. Med Danmark slöts fred, hwarwid Sverige utbetalte en million Riksdaler, men erhöll likwäl drägliga wilkor. Ryssland, som lärde känna Gustafs krigiska sticklighet, twangs äfwen till en för Sverige fördelaktig fred, och med Polen ingicks ett sexårigt stillestånd. Nu war den Lutheriska läran fullkomligt tillgifna Konungen ledig att deltaga i det för Religionens och Tysklands frihet så namnkunniga Tyska Trettioåriga kriget. Han förde sin Hår af Trettio Tusende man öfwer till Pommern och intog innem twänne år, genom sin tapperhet, kloshet och ihärdighet, nästan hälften af hela Tyskland. Hans sista drabbning wid Lützen kostade honom dock lifwet, midt ibland sin fullkomligt segrande Hår.

Christina, hans enda dötter, hysades till Drottning, men Riket styrdes, under hennes minderårighet, af Riksrådet. Nedan i början förwädde Christina en liflig inbillningskraft, befunnerlighet i sitt utförande och låtsinnighet i sin karaktär. Oxenstierna skänkte how likwäl hela sitt förtroende och ärade honom såsom Fader. Under hennes Regering fortsattes och slöts Tyska kriget, hwar-

wid Sverige, genom Westphaliska Freden, fick För-
 Pommern, Wismar, Stetin, Bremen och Verden m.m.
 samt Fem millioner Riksdaler. Till sitt Hof, som den ti-
 den war det mått lysande i Europa, infallade hon flere
 Lärda, under hwilkas handledning hon isfrigt ägnade sig
 åt Bettenkaperna; Men hennes friskostighet, hwarigenom
 många Kronogods bortgåfwos, samt wppighet, som med-
 tog hela Stas Casans tillgångar, gjorde undersåtarena
 misnöjde med henne. Hon affade sig därför, med
 Ständernas samtycke, regeringen, öfwerlemnade Kronan
 åt sin kusin Carl Gustaf och reste till Rom, der hon
 sluteligen dog, sedan hon affwurit Lutheriska läran (för
 hwilken Fadren wppoffrat sitt lif) och antagit den Katolska.

Konung Carl X Gustaf war en owansig Hårsvörare. Den-
 ne Regent äröfrade innom Tre månader hela Polen
 och lät der holla sig till Konung; gick sedan med sin
 segerrika Hår genom Estland, öfwer de frusna Vål-
 terne, till Seeland och satte Danstarne, som trolöst
 brutit freden, i allmän bestörtning. De måste ock dyrt
 köpa sig fred, hwarwid Sverige, som förut erhållit Jemt-
 land och Herjedalen, nu äfwen bekom Halland, Skåne,
 Blekinge Bohuslän, Trondhem samt Harne Hwen och
 Bornholm. Wraktiätenhet i fredswilkorens uppfyllande nöd-
 gade Konungen, som imellertid erhållit flere fiender, att
 änyo börja friget, men, utan att uträtta något huf-
 wudsakligt, återwände han till Fäderneslandet och
 affled hastigt i Götheborg, under öfwerläggning med
 Ständerna om nya frigsrustningar.

Konung Carl XI, Carl Gustafs Son och efterträdare
 på Swenska Thronen, war nu fem år gammal. Under
 den för honom tillsatta Förmyndare Regeringen slöts
 fred med alla Rikets fiender. Grund lades likwål till
 flere widt utseende frig, hwilka dock af Konungen, då han

wid sutton års ålder sjelf tillrådde Riksstyrelsen, hyligen slutades. Han kunde nu således helt och hållet egna sig åt Riksbushållningen. Sedan han på 1680 års Riksdag blifwit af ofrälse Stånden förklarad Ewäldig, upphjelpste han sitt utblottade och i Skuld försänkta Rike genom indragning af de förut bortskänkta Kronogodslen. Han inrättade de inbeldte Regimenterne, hwarigenom Riket fick en beständig Krigshår, förbättrade Lagskippingen, wårdade Religionen och lämnade, wid sin död, Riket i wälstånd och en full Skattkammare åt sin owanlige Son

Ronung Carl XII. Denne märkwärdiga Regents enwisshet att aldrig göra fred med sina trolöst anfallande grannar Ryssland, Polen och Danmark, innan de woro förödmjukade; Hans emot sina Wundsforwanter wisade trohet att håldre upoffra sig och sitt Rike, än att swika ett gifwet löfte; Hans utomordentliga och ofta bepröfwade Hjeltemod, i synnerhet wid Narwa, der han med 8000 Swenskar nedlade 20,000 Ryssar och wid Bender, der han med några hundrade Hofbetjenter länge försvarade sig mot flere Tusende Turkar, och icke förr gaf sig fången, än han, stupande mot sin sporre, såg sig på en gång tätt omringad af flere Hundrade krigare; Hans outtröttlighet wid alla mödor, besynnerligen wid hans hastigt beslutna och inom sforton dagar till Håst verkställda, 286 miles långa, hemresa, från Turkiet; Dese och andra strånga dygder gjorde honom till den owanligaste människa, men likwål icke till den största Regent. Undranswård war Folkets kärlek till denne Ronung. Dackadt fiendteliga Hävar förtrampade Rikets skönaste Pröwinser, pesten förödde folk och kreatur, alla manbara personer utskrefwos till Soldater och krigskostnaderne uttrömde folkets sista tillgångar, så war dock

Carl
som
att
drage
krigsl
faste,
att ha
wen
en all
Han
riges
styra
men
te, R
höll
der
samh
tid k
uppfo
Ronu
trade
nade,
heter,
bring
och in
tar oc
rättin
de ett
utan
fadt p

Carl Ålftad. Oförklarlig blir denna kärlek hos ett Folk som aldrig låtit förtrycka sig, om man icke erinrar sig att Carl war en fullkomlig sammansattning af hufvud, dragen i det Swenska national-lynnet. Swenskarne, krigslystne, modige, ihärdige, tarflige, ofkonflade och ordfaste, kunde icke hata Carl och kunna det aldrig utan att hata sig sjelfwe. Underrättelsen om hans död i Löpgraswen för Fredrikshall af ett förrådigt Skott, förorsakade en allmän bestörtning hos Folk och Krigshår.

Hans Syster Ulrica Eleonora waldes nu till Sweriges Drottning. Hon affade sig enwåldet och låfswade att styrta Riket efter en år 1719 uppsatt Regeringsform, men öfwerlemnade året därpå, med Ständernas samtycke, Kronan åt sin Gemål.

Konung Fredric I. Under dennes Regering erhöåll Riket, genom stora upposfringar, fred med des fiender England, Danmark och Ryssland, hwarefter uppmärksamheten fästades på Rikshushållningen. Ifrån denna tid kunna Slöjder, Handel och flere Näringar räkna sin uppkomst i Riket.

Efter honom blef Adolph Fredric utwåld till Konung, hwilken med mildhet styrde sitt folk, förbättrade Fästningswerken, ökade landets wålstånd, och lemnade, wid sin död, Riksstyrelsen åt sin Son.

Gustaf III. Begåfswad med stora natur-förmögenheter, werkställde han den bekanta Regements-förändringen år 1772, hwarigenom Konunga wåldet befästades och intrigerne emellan 2:ne rådande partier, kallade Hattar och mössor, kufswades. Han gjorde flere nyttiga inrättningar, återgaf Riket styrka och anseende, men förde ett mindre fördelaktigt krig mot Ryssland, som dock utan särdeles förlust slutades. Ett förrådigt Skott, aflossadt på honom å en Maskerabbal i Opera huset af Jo-

han Jacob Ankarström, slutade hans lysande Regeringsbana.

Hans Son Gustaf IV Adolph, uppsteg wäl derefter på Swenska Thronen; men som han, med ett enwist och besynnerligt lynne, intrasplade Riket i missförhållanden med flere utrikes magter, besynnerligen i det olyckliga kriget mot Ryssland, hwarigenom hela Finland samt en del af Swerige förtrampades af fiendliga Hårar och undersåtarne bragtes i elände; blef han, den 13 Mars år 1809, från Regeringen affatt.

Hans Farbroder, hwilken nu under namn af Carl XIII utwaldes till Sweriges Konung, gaf Riket en ny Constitution, slutade kriget mot Ryssland, ehuru med förlust af Finland, och återställde enighet emellan Riket och de öfriga Fiender. Som Konungen, redan ålderstigen, icke ägde någon Bröstarfwinge, blef Franska Marskalken Bernadotte, Prins af Ponte Corvo, utwald till Thronföljare och af Konungen i Sons ställe uptagen. Understödd af denna bepröfwade Hjelte, deltog Konungen uti det märkwärdiga kriget, hufwudsakligen emellan Ryssland och Frankrike, och erhöll, genom Freden med Danmark, som slutades i Kiel den 14 Januarii 1814, hela KonungaRiket Norrige, hwilket nu är med Sverige för alltid förenadt. Genom regeringens outtrötliga omsorger upphjelpes nu Riket från wanmagt, till anseende, styrka och säkerhet. Konungen egde, under sin korta Regeringstid, folkets odelade kärlek, och hans död, som den 5 Februari 1818 inträffade, uppväckte allmän sorg och saknad.

Carl XIV Johan, wår nu regerande AllerNådigste Konung, efterträdde honom i Riksstyrelsen.

GU gifwe wår älskade Konung och Kronprins OSCAR lycka, frid och ett godt Regemente !!!

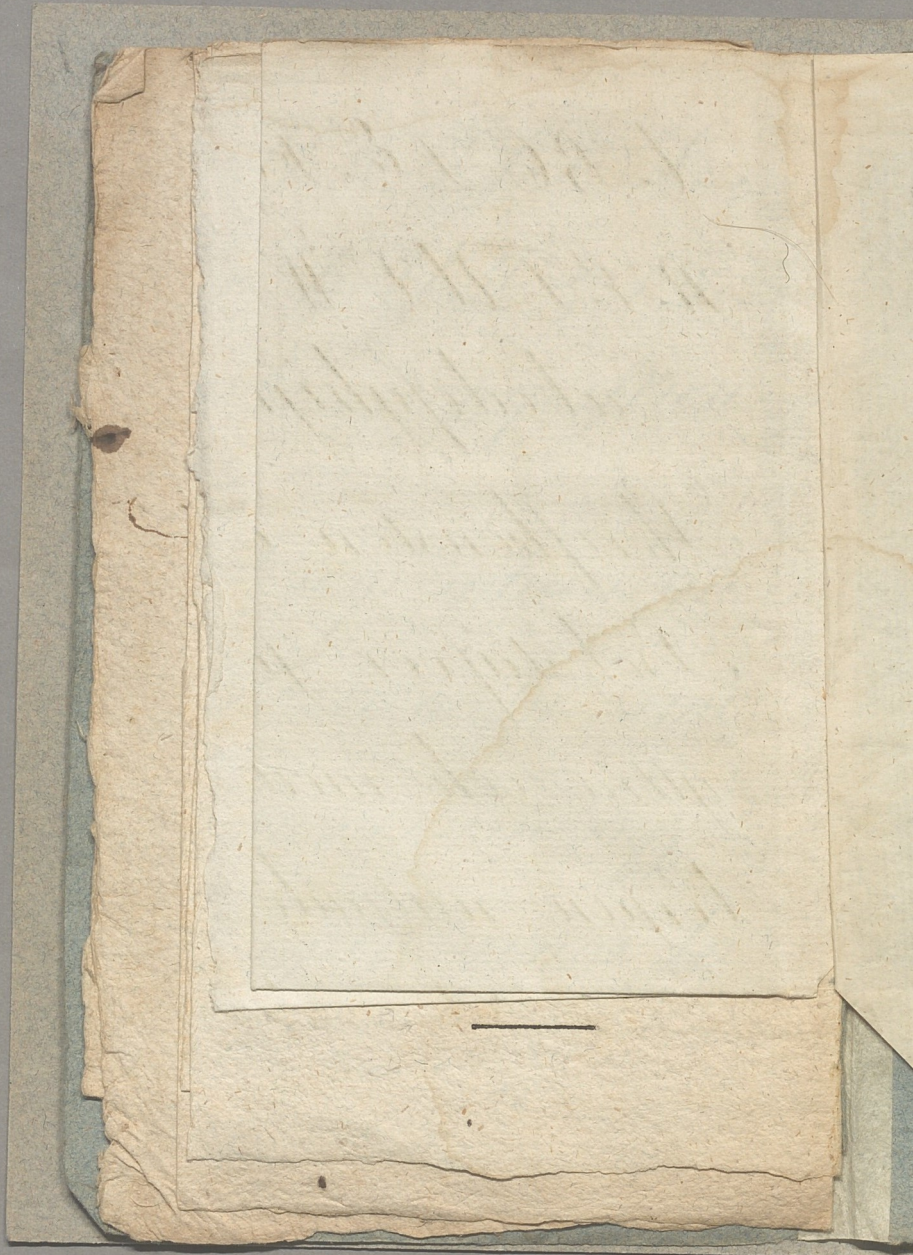
A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q.

R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. & 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 0.

a. b. c. d. e. f. g. h. i. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z. ä. å. ö.

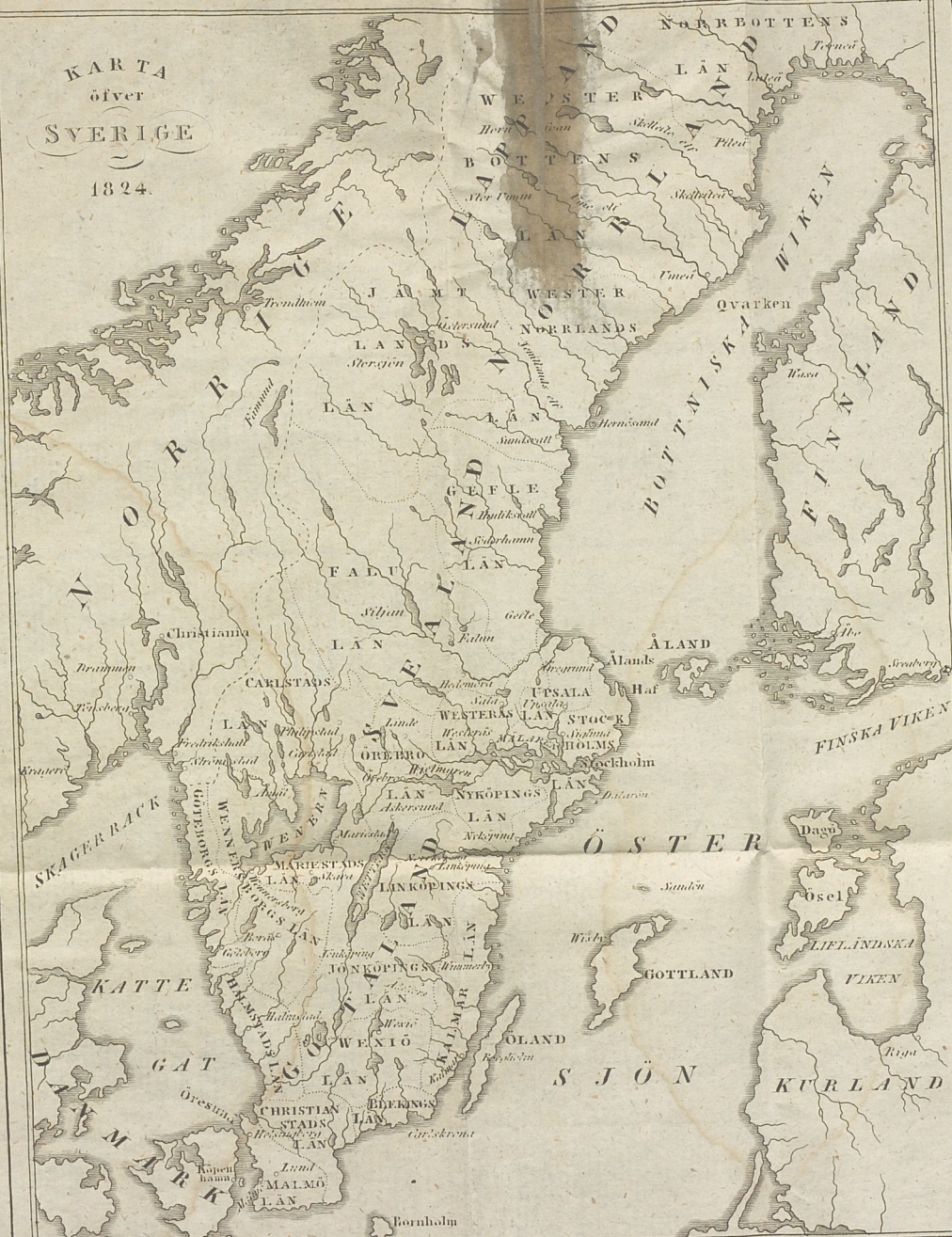
Skrifkonsten är en färdighet att genom
Bokstäver, satte på papper eller annat,
yttra och meddela sina tankar. I dess
början nyttjades bilder att bevara åtankan
af märkvärdiga personer eller händelser.
Phoenicierna anses hafva varit de förste uppfin-
nare af vår Bokstafs-skrift, hvilken i Sverige
utträngde den förut brukliga Runeskriften.

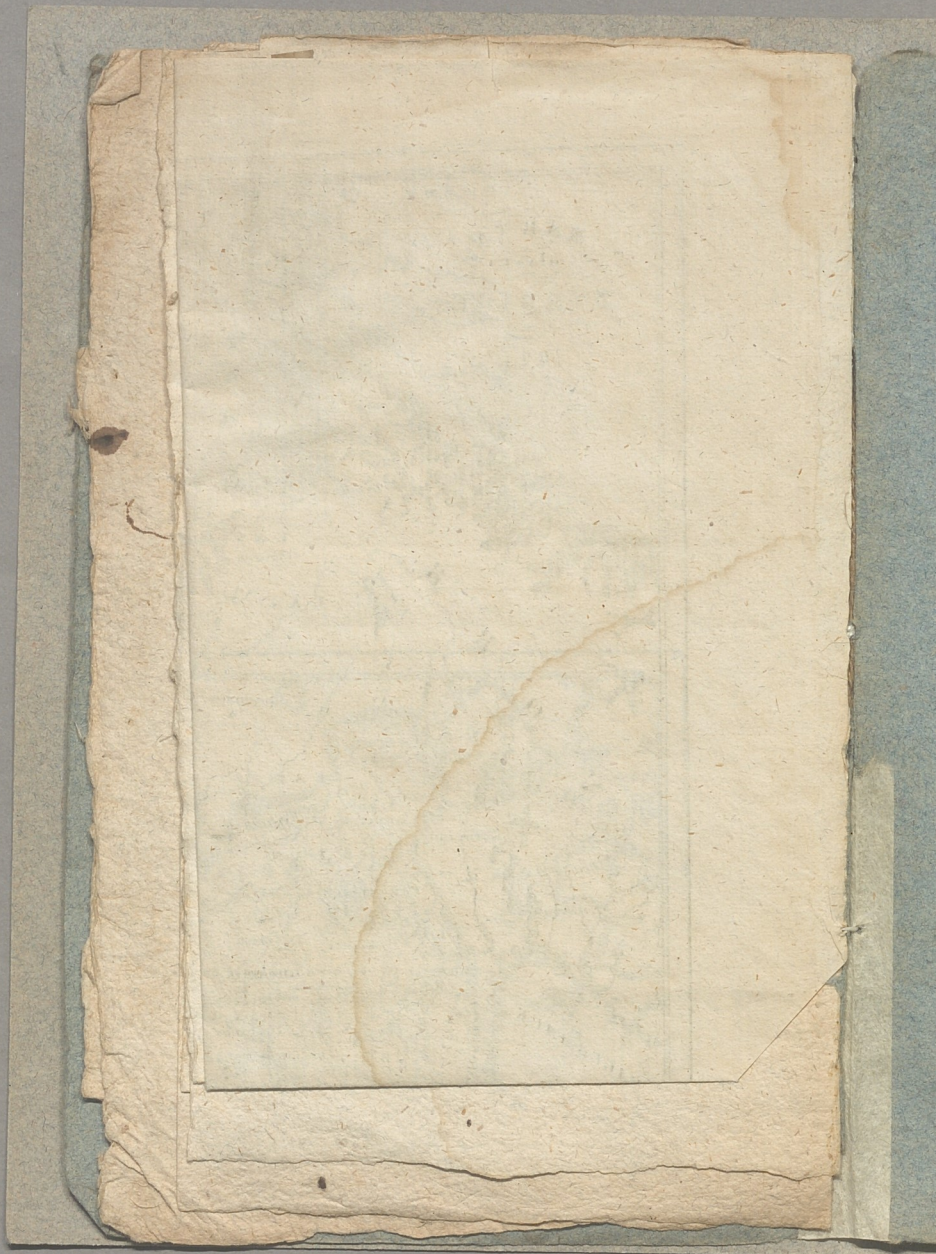
KARTA
öfver
SVERIGE

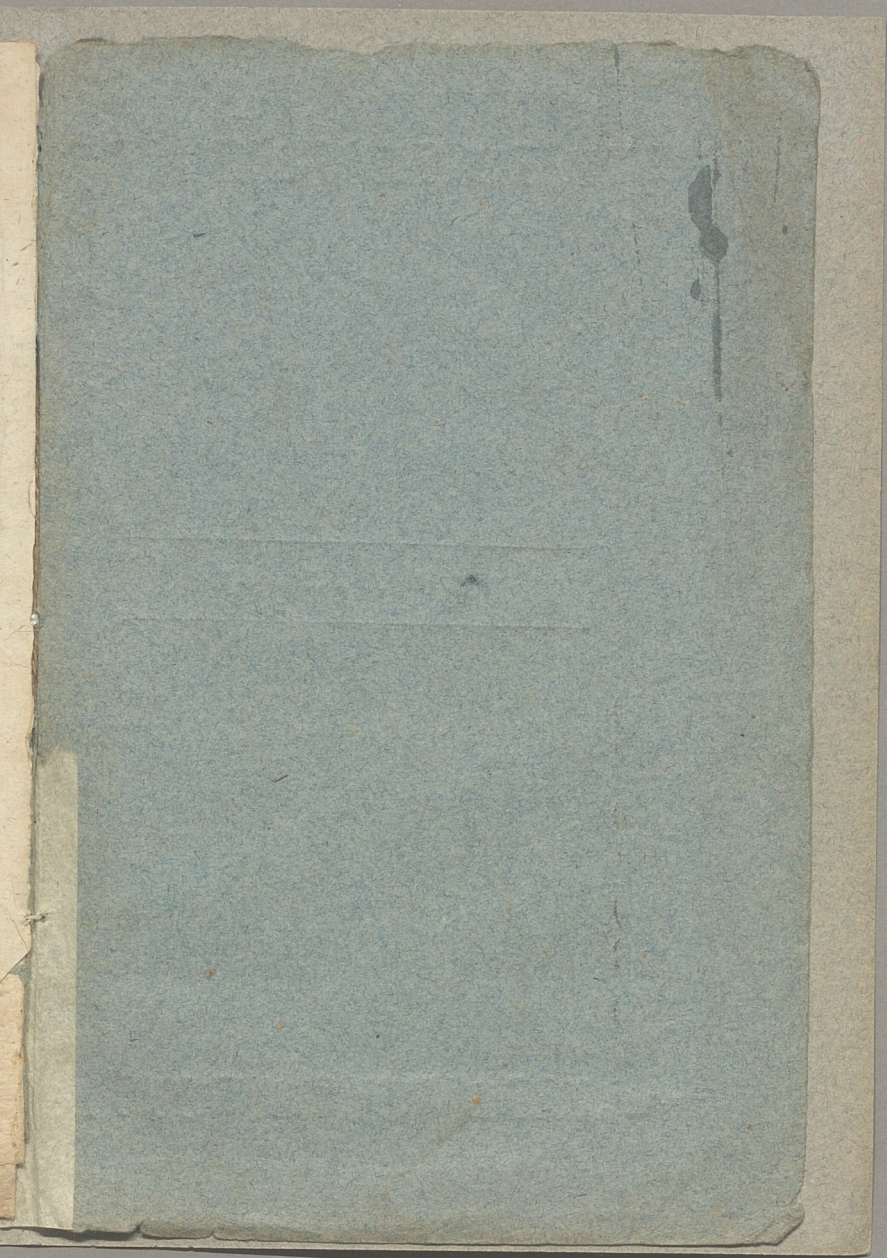
1824.

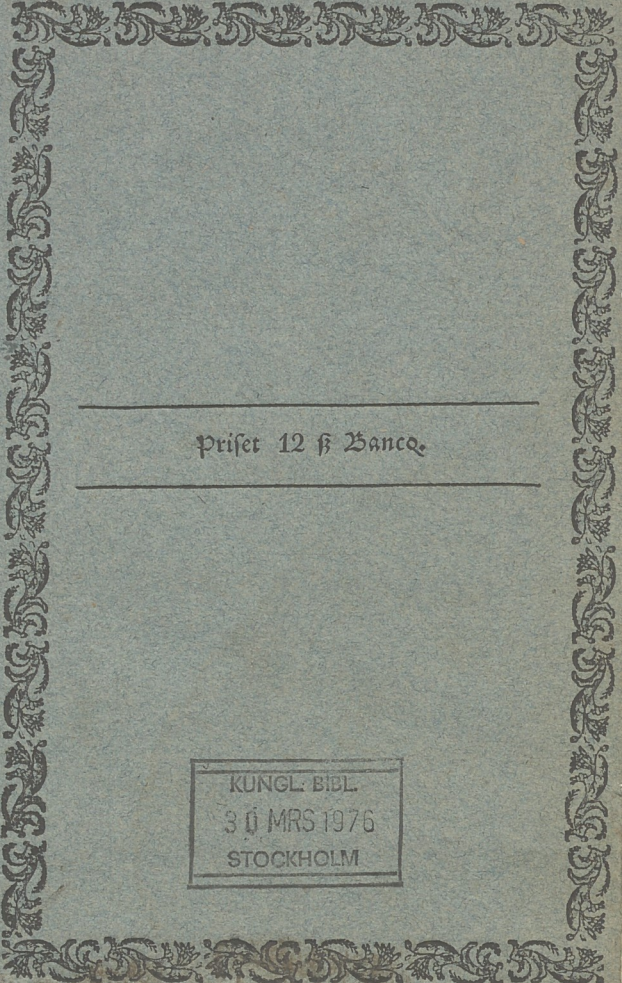

Gr. af C. Anderson.

Priset 12 s Banco.

KUNGL. BIBL.

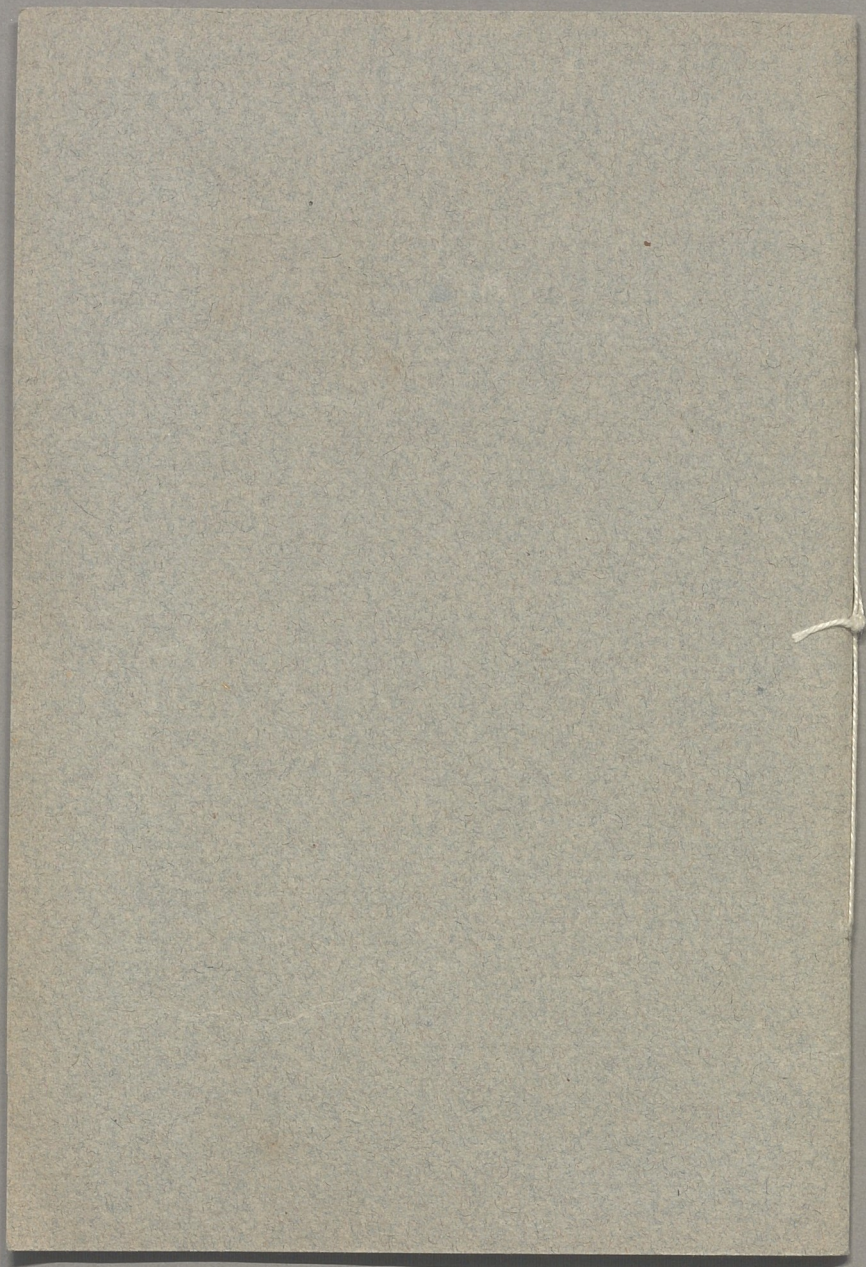
3 0 MRS 1976

STOCKHOLM

595:14
AMW-79

www.books2ebooks.eu